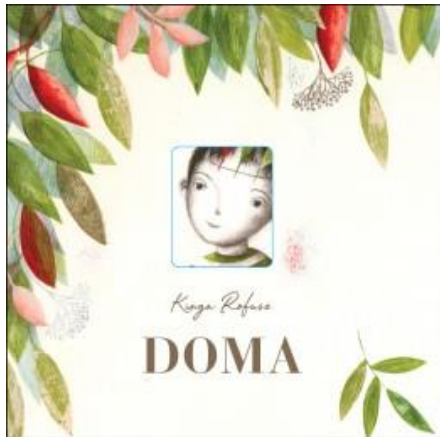

Rofusz, Kinga: **Doma**.

Ljubljana: Hart, 2019, 62 str.

| C – 1. stopnja

| Dom | družina | selitev | spremembe | brez besedila

Slikanica brez besedila madžarske ustvarjalke ima poleg naslova samo še eno besedo, in sicer »naprodaj«. Tako potem s pomočjo ilustracij lahko razumemo, da se deček s staršema zaradi prodaje hiše preseli v novo okolje, kjer pa se ne počuti dobro, pogreša stari dom, vrt in babico. Zato začne risati in si vse, kar pogreša, nariše. Slikanice brez besedila spodbujajo domišljijo in zelo svobodno razumevanje zgodbe; s pomočjo ilustracij zgodbo vsak razume malo drugače, odvisno od starosti, življenjskih in bralnih izkušenj pa tudi od kulturnega okolja. Ilustracije v tej slikanici so osupljivo lepe in dovršene: barvno bogate, skrbno izrisane podrobnosti in izrazi na obrazih ljudi, čudovito rastlinje, rdeča barva maminih las ... Ilustracija je čustveno in sporočilno nabita, močna, bralca povsem prevzame. Zanimivo je, da je naslov v slovenščini »doma« in ne dom, toda ko zagledamo dečkov obraz, ki zre skozi okno (odprtino v platnici), seveda občutimo prav to, namreč deček je doma. Vrhunska slikanica brez besedila je namenjena bralcem vseh starosti, toda glede na vsebino bo morda najmočnejše doživeta v družinskem branju z mlajšimi otroki.

Mentoricam in mentorjem v pomoč: kratka predstavitev založnika in recenzija v Bukli.

Oboje boste našla na:

<https://www.bukla.si/knjigarna/otrosko-in-mladinsko/dojencki-in-malcki/slikanice/doma.html>

Posebej opozarjam na animacijo slikanice:

https://www.youtube.com/watch?v=yilss5Uy1Qw&fbclid=IwAR2ix2Ez2CI5qVLdJuZWfKB2L71s1y3AREK3vH3V0HETfPh_hO6y5GzwbIE

Spodbude za branje:

- Slikanica brez besedila je sporočilna bralcem vseh starosti; kaj in kako jo bomo razumeli, je odvisno od starosti, življenjskih in tudi bralnih izkušenj. (Razumevanje je odvisno tudi od kulturnega okolja, kar pride do izraza, če delamo v skupini udeležencev različnih narodnosti.)
- **Otroci v predšolskem in zgodnjem bralnem obdobju:** slikanico si ogledujejo s svojimi starši ali drugimi vzgojitelji, opazujejo podrobnosti na ilustracijah, se pogovarjajo, poskušajo upovediti zgodbo. Slikanico lahko seveda gledajo tudi sami (in ponavadi to počnejo vedno znova, če jim je všeč).
- **Otroke v 1. in 2. triletju** spodbujamo, da samostojno pripovedujejo zgodbo, kot jo občutijo in razumejo; morda jo tudi zapišejo.
- V bistvu tako počnejo **bralci vseh starosti**, če jih slikanica in ilustracije v njih pritegnejo. Morda zgodbe sploh ne pripovedujejo na glas, pač pa samo v sebi, in uživajo v lepoti ilustracij.
- Slikanico brez besedila lahko razumejo vsi, ne glede na njihov materni jezik, zato jo uporabljamo **s priseljenci, tako z otroki kot odraslimi**. Vsi lahko doživijo zgodbo in imajo občutek, da »berejo«. Lahko jo uporabimo tudi za učenje jezika novega okolja, vendar je v tem primeru potrebna pomoč nekoga, ki jezik obvlada.

mag. Tilka Jamnik